# Methoden van besluitvorming

Er bestaan verschillende vormen van besluitvorming:

- **Eenmansbesluit**
  Iemand (bijvoorbeeld de voorzitter) neemt een besluit na peiling van de groep. Snel en efficiënt, maar meestal met weinig draagvlak.
- **Meerderheid: de helft plus één**
  Een veel gebruikte vorm in de democratie, waarbij de helft van de stemmen plus één de doorslag geeft. 'De meeste stemmen gelden', zoals de kinderen zeggen. Er worden over en weer argumenten aangevoerd en daarna gestemd waarbij de meeste stemmen gelden. Vaak is niet iedereen blij met het genomen besluit, en is er sprake van een minderheidsstandpunt.
- **Meerderheid: tweederde**
  De meerderheid van stemmen kan ook aan een andere verhouding worden gekoppeld, bijvoorbeeld 2/3 of 3/4. Dat vergroot het draagvlak van het besluit.
- **Unaniem besluit**
  Iedereen moet het eens zijn met het besluit; bij één tegenstem wordt het besluit afgeblazen. Is veelal niet mogelijk in grote groepen. Dan is er altijd wel iemand tegen.
- **Consensus**
  Ook wel de sociocratische methode genoemd. Een besluit wordt aangenomen als niemand meer overwegende bezwaren heeft. Eén fundamenteel bezwaar is voldoende voor afwijzing. Maar echte goedkeuring door iedereen is ook niet nodig. Er wordt net zolang doorgepraat tot er overeenstemming is over een besluit. Degenen die een andere mening hadden, hebben geen overwegende bezwaren meer en zijn bereid zich bij het besluit neer te leggen: "Vooruit dan maar!"

We willen de kinderen vooral deze laatste methode aanleren: **consensus**. Een nadeel van deze besluitvormingsmethode kan zijn dat het een trage methode is, er gaat veel tijd zitten in overleg en overreding. Daarnaast kan het leiden tot waterige compromissen die vlees noch vis zijn. Het grote voordeel is dat hiermee de dictatuur van de meerderheid wordt voorkomen, een zwakke plek in de meeste democratische besluitvormingsmethoden, zoals 'de meeste stemmen gelden'. Hierbij is altijd een (teleurgestelde) minderheid, die het niet eens is met het besluit.
Aan de andere kant kun je in een democratie nu eenmaal niet altijd iedereen tevreden stellen. Je neerleggen bij een democratisch genomen besluit hoort ook bij de leerdoelen van democratisch burgerschap. Om die reden is het ook goed om af en toe een besluit te nemen met meerderheid van stemmen, en de leerlingen bewust te maken van het feit dat ze dat ook moeten leren. Het is evenzeer een wezenskenmerk van het leven in een democratie.
Maar in eerste instantie zijn we op zoek naar consensus. Besteed als leerkracht dus ook veel aandacht aan het minderheidsstandpunt en aan hoe we daarmee omgaan. Houden we er voldoende rekening mee? Kunnen we de tegenstanders tegemoet komen? Wat doen we bijvoorbeeld, als een bepaalde groep iedere keer aan het kortste eind trekt?